

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

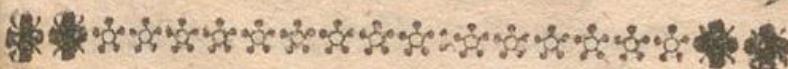
Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas VIII. Ab anno 170. ad 180.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](#)

DECAS VIII.

Ab anno 170. ad 180.

171. **L**ucius Verus cum Marco Aurelio eodem vehiculo portatus ad expeditionem Marcomannicam subito apoplexiā taetus moritur, Marcus Aurelius autem solus Imperator bellum infelici successu prosequitur, ab **Alexandro** impostore deceptus.

(172.) Melito Sardensis apologiam pro Christianis offert.

(173.) Montanus (quem S. Hieronymus semivirum appellat, quia Eunuchus erat) baptizatus Christianus, moxque propriæ excellentiæ gloriâ elatns furioso impetu, ac peregrinis vocibus prophetam se profiteri cœpit naetus ad eam rem duas, quas seduxit, & à maritis abduxit, opulentas foeminas, Priscam sive Priscillam, & Maximillam, quas pariter maligno Spiritu afflatas prophetare docuit, & plurimas suā hæresi polluit, donec cum sua Priscilla & Maximilla dæmonum impulsu laqueo sibi mortem pariter conciverunt. Sed & Theodotionem, qui primus hujus commentitiæ Prophetiæ procurationem suscepit, dæmon in sublime elatum, præcipi-

cipitem egisse, & miserè animam extorTR
se testatur Apollinaris.

HÆRESIS MONTANI SIVE CATAPHRYGUM.

*T*acabat se Spiritum Paracletum esse * su-
abundantiū à Spiritu sancto instructos, quia
fuerint Apostoli. * Montanistæ ut Montanus
Priscillam & Maximillam Prophetas & Pro-
phetissas extollerent, omnes alios Prophetas
mendacii Spiritu obfessos fuisse calumnia-
bantur. * Baptismi formam corrumpebant,
mortuos etiam baptizabant. * Asserebant
qui semel lapsi essent, nullā posse pœnitentiā su-
peccata delere * Dissolvebant pro arbitratu-
m trimonia * jejunia etiam exotica introduc-
bant, tres ordinantes quadragesimas. * Sun-
Eucharistiam infantis anniculi sanguine misce-
bant, quem de toto ejus corpore minutis punctis
num vulneribus extorquebant, & si puer is mor-
tuus fuisset, apud illos celebrabatur ut Martyr,
verò vixisset vulneribus & tormentis superstu-
pro magno Sacerdote habebatur. Hæc de Monta-
nistis referunt SS. Patres; quamvis non simili-
horum omnium scelerum reus videatur fuisse ip-
Montanus, ab eo tamen ceu fonte lutose ha-
errorum & sectarum eluvio sumpsit exordium.
& cum tempore per divisiones aliæ turpitudines
similes inundarunt.

Pars magna Montanistarum appellabantur

TR

Ab anno 100. ad 200.

77

TRASCOTRUGITÆ seu PERTICONASATI, quod, dum orarent, digitum indicem naso imponerent, signum scilicet tristitiae, Tultroneæ justitiae gratia, Trascus enim apud ipsos pertica appellabatur, Drusus vero nasus sive rostrum.

Numerat insuper Epiphanius inter Montani descendentes Quintilianos, à Quintilla, Priscilianos à Priscilla (qui Sacerdotium & Preposituras fœminis impertiebant) Pepuzianos à Pe-puza vico Phrygiae, Arthotyritas, sic dictos, quod in suis mysteriis apponenterent panem & cascos - & similes delirantium atque bacchantium cuneos.

¶(174.) Exurgit hæresiarcha Tatianus, contra quem postmodum scripserunt Origenes & Apollinaris.

HÆRESIS TATIANI ET ENCRATITARUM.

Tatianus discipulus S. Justini Martyris Magistro mortuo & relictâ Româ in Pisidia & Cilicia errores docuit, factus auctor Encratitarum, quasi continentium, qui nuptias detestabantur, item Hydroparastarum seu Aquariorum, qui vinum in mysteriis adhibere recusabant, solâ aquâ contenti. Eodem Parente prodidit Severus, à quo Severiani, qui usi suâ Pbilumena energumenta ad vaticinia & fascinaciones, Tatiani dogmata promovit.

Encratite matrimonium reiiciebant & for-

micas

nicationi equiparabant.* Repudiahant omni deum
Epistolas S. Pauli.* Adamum & Evam dam tur
natos dicebant.* Abstinentiam ab anima super
bus suis affectis preceperunt* in ceteris plu milita
mum adhærebant Encratite Marcionistis & ens
Saturninis.

¶(175)¶. Anicetus Suminus Pontifex omni
eæsus ob fidem Christi. quas

Ejus inventum est Clericorum com
brevior & modesta. ager

Aniceto successit Soter.

Hic annus celebris est martyrio S. Fel
icitatis cum septem Filiis.

Narrat Dionysius celebris nominis Epi
scopus Corinthiorum, Ecclesiam circ
hæc tempora tantam habuisse opum abun
dantiam, ut non solum sufficerent ad
deles pauperes, qui Romæ essent, uber
tim alendos, sed etiam ad sublevandas dis
fatas Ecclesias indigentes, & fovendo
Christianos ad metalla damnatos, quorum
ingens erat numerus.

Ad hæc tempora turbare Ecclesiam proter
conati sunt discipuli Valentini hæresiarchæ, quo
inter fuerunt præcipui Bardefanes Apostata,
Ptolomeus, quem Irenæus nominat flosculum
Valentini, S. Marcus, quo ex Valentini discipu
lis nullus nequior fuisse scribitur, addens enim
hæresi magiam, calicem Eucharistia purp
rura

omni deum ac rubicundum apparere fecit, ut putare-
n dam tur per invocationem ejus sanguis illius, qui est
marin super omnia, stillare in calicem. Dæmonem fa-
pluri miliari usus; prophetare creditus est, ac circui-
tis orbem seduxit plurimos, maximè mulieres
pulchriores & ditiones. Et hic & discipuli ejus,
ntifex omnia turpia patrantes perfectos se se vocabant,
quasi soli magnitudinem agnitionis inenarra-
com bilis virtutis ebibissent; atque adeò libere omnia
agere possent, quæ vellent.

Furebant non mitius circa hunc annum Asco-
. Fell drytæ, & Archontici, qui Sacra menta divina
penitus abjecerunt, & inconveniens esse ajebant
s Epi per visibilia signa significari divina & in visibilia
circ atque Spiritualia.* Repositam dicebant perfe-
abun tam redemptions in cognitione.* Mortuos
ad h oleo & aquâ inungebant.* Blasphemabant Deum
uber in septimo cœlo exercere tyrannidem, ab eodem
as dif que genitum esse diabolum, ex quo per Evam
endoi Cain & Abel sint prognati.* Negabant resur-
iorum rectionem mortuorum.* Finge bant novos Pro-
phetas Martialem & Marcianum, eosque in
otteri cœlum raptos esse, ac post triduum descendisse.*
, quo Erant autem heretici isti cæteris astutiores, quod
ostata sculpsit solitariæ agentes omnium rerum renunciationem
præ se ferrent.

* (176.) * Triumphat Marcus Aure-
lius de Marcomannis, Quadi & Sarmatis,
precibus legionis Christianæ, quæ ideo

D appell-

appellata est **F U L M I N A T R I X**: res ita
ratur.

*Marcus Aurelius circumventus, Sin
compulsus, unde effugere non posset, atroci in
per siti vexato exercitu, frustra ad Deos
configit. Tunc Christiani milites, pleris
ex Melitina Armeniae civitate, flexo pop
Deum adorantes, suis pluviam, S hostibus
nem, grandinem fulmina impetrarunt: qu
bus dejecti, dissipatique hostes magnam Imper
dori concessere victoriam. Unde Marcus
exit, ne quis Christianorum imposterum voca
tur in judicium ob religionem, S accusator,
ad auderet, vivus combureretur. Inde Leg
mi illi imperitum nomen est, **LEGIO FUL
NATRIX.***

*(177.178.) Faustinæ Imperatric
defunctæ Marcus Imperator divinos, a
nuente Senatu, honores statuit, & qua
quam impudicitia famâ laborasset, qui
ipse vel nesciebat, vel dissimulabat, epi
tamen honori novas puellas Faustinianas
dictas instituit. Et simul legem tulit con
tra eos, qui prophetias ederent: quo no
mine Christianos perstringebat, qui sign
prodigiis, ac futurorum malorum pra
ditionibus Gentiles perterrerent.*

*(179.) Magna procella mota
Christianos à Gentilibus, qui cum edid
Ma*

Marsi prohibiti essent accusare Christianos de religione tantum, crimina alia fingentes, impietatis in Deos, esus humana-
rum carnium, incestuum, & similiū apud
Præsides Provinciarum detulerunt. Unde
persecutio orta in omnibus civitatibus ac
Provinciis, & ubique locorum sanguinis
Christiani immitis effusio facta est, Soter
Pontifex Romanus Martyrio in hac perse-
cutione coronatus est, & ovibus suis ad
macellum eductis, fide, fortitudine, exem-
pto, Pastor bonus prævivit.

Soteri successit in Pastoris supremi offi-
cio Eleutherius.

(180.) Post cædem Martyrum Lug-
dunensim in hac persecuzione corona-
torū; Irenæus Lugduni Episcopus creatus
est, potens hæreticorum, præsertim Flo-
rini & Blasti hæresiarcharum domitor, &
triumphator.

Florinus cum Ireneo Polycarpi auditor, sed
Carpocrati postmodum ex parte adhærens,
Valentini hæresi, Deum etiam causam malorum
esse blasphemavit; Blastus autem in multis Ju-
daizavit.

Marcion ad hæc tempora cum Eleuthe-
rio de pœnitentiâ & palinodiâ suorum do-
gmatum tractat, sed quia procrastinat,
morte prævenitur.